

ници“ и в ОФ, е следната: БЗНС (ОФ) – 2200, БЗНС „Н. Петков“ – 2000, ЗМС – 652, ЗМС (Сърбински) – 2500, БРСДП – 300, РСДП(о) – 122, ССМ – 30, ССМ (оп.) – 200⁴⁰. Освен това в Пазарджик има 2 групи анархисти и по 1 в Чепино и Лъджене, предимно от ученици и интелигенти. В Чепино и Лъджене те работят конспиративно, а в Пазарджик навлизат в РСМ и саботират дейността му. В града има и троцкисти⁴¹.

Разсъждавайки по въпроса за опозиционността на пазарджишкото население, можем да приведем като аргумент и сведението за разпространение на официалните и опозиционните вестници: „Работническо дело“ – 1550 броя, „Отечествен фронт“ – 1600, „Изгрев“ – 700, „Земеделско знаме“ – 250, „Народ“ – 100, „Народно земеделско знаме“ – 1400, „Свободен народ“ – 700, черното „Знаме“ – 300⁴².

Опозицията в Пазарджишка околия се активизира в края на август 1946 г. Тактически в предизборната борба тя залага най-вече на личната агитация на Георги Йорданов, Любен Боянов и Кръстьо Зарев, умело възползвайки се от грешките и слабостите на управляващите по места. Най-често основните теми при агитацията по селата са частната собственост и религията. Освен това почти всички кметове-земеделци са на открити геметовски позиции⁴³.

Благодарение на създадената добра организация околията е обходена няколко пъти⁴⁴. Само за 2 дни (13-15 октомври) са организирани 12 публични събрания⁴⁵. Десет дни преди изборите в Пазарджик се провежда околийска конференция на кандидатите за народни представители, околийските настоятелства на БЗНС „Н. Петков“ и ЗМС, организаторите, застъпниците и всички студенти-земеделци от околията⁴⁶. В последната седмица преди изборите властта успява да осуети редица публични събрания на опозицията – в Щърково, Сарая, Добровница, Росен, Пищигово, Крали Марко, Карабунар, Тополи дол, Дорково, Ковачево, Лозен, Равногор⁴⁷.

За мащабите на предизборната дейност на опозицията и нейното влияние говори и фактът, че лично министър-председателят Кимон Георгиев предприема предизборна обикол-